

Emili Martínez Ballester

L'ORGANITZACIÓ DEL PSUC I DE CCOO I LLUR REACCIÓ DAVANT LES DETENCIONS

Jo, tot i ser del partit, llavors no pertanyia al Comitè. Era president del Centre Excursionista de la Comarca de Bages i, per tant, feia un altre paper. El que passa [és] que sí que vam viure directament i intensament tot el que va passar i, gràcies a la situació que estava en el Centre, vaig fer un determinat paper de col·laborador, *inclús* el Vizcaíno va venir alguna vegada per allà buscant informació.

- (Vizcaíno [OFF]): Yo fui al Centro cuando tú...

- Exacte. Feia una mica [això], el que passa que... Jo centraria bastant això que es deia ara, que inicialment cau una part de la gent, que és la de Solidaritat, tota aquesta gent que es movia amb l'HOAC i tot això, i que a darrera cau la gent de Comissions, i a darrera de Comissions, cau el partit.

El lligam que hi havia de la gent de Comissions és el que fa caure la gent del partit. Sinó igual no hi hauria hagut la caiguda. En el meu cas, es dona una casualitat d'aquelles *tontes*, perquè quan cau la gent de Comissions, surt el nom del Martínez de Banca. I amb el Martínez de Banca, resulta que van a buscar al meu germà a Banca Catalana, i no se'ls acut que jo estava en una altra banca, que de qui parlaven era un altre. Llavors el meu germà feia poc que se n'havia anat a Barcelona, i -tampoc són cap eminència la Guàrdia Civil- van lligar que allà havia sortit un nom.

Jo vaig fer la vida totalment normal perquè d'això me'n vaig *enterar* després, potser si llavors m'hagués *enterat* que hi havien anat, potser hauria fet un altre paper, però bé, jo estava bastant a la salvaguarda, tenia el meu paper de president d'entitat i això em permetia un cert joc, que ja havia jugat abans quan havien detingut al Ramon, d'anar fent servir el meu paper i tot plegat.

Aleshores, l'únic que vaig fer és coordinar aquí tots aquests altres papers, però, en realitat, en l'aspecte de detencions sí que en el moment en què cau l'aparell de propaganda hi ha una alarma general, evidentment, de tota la vida sabíem que l'aparell de propaganda era el més sagrat que hi havia. A mi el que més em preocupava era que si havia caigut el Cònsola és que alguna cosa grossa havia passat. Perquè el Cònsola era un element que sabíem que era pràcticament impossible que ell digués un nom i que dèiem aleshores: "Així ho saben tot, cau tot". No vaig tenir cap altre

Web "Les últimes detencions del franquisme a Manresa (octubre-desembre 1975)"
<http://www.memoria.cat/detencions1975>

problema i només posteriorment vam fer un joc de treball, a nivell de col·laborar en el moviment que es va organitzar a partir de llavors en favor de tota la gent que estava fora.

<http://www.memoria.cat/detencions1975>

ASSOCIACIÓ MEMÒRIA I HISTÒRIA DE MANRESA